

РЕШЕНИЕ

№ 1886

гр. София, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 08.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6145** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и е върнато за ново разглеждане след отмяна на решение № 4586/12.08.2020г. по адм.дело № 2305/2020г. по описа на АССГ с решение № 7409/17.06.2021г. по адм. дело № 10568/2020г. по описа на ВАС.

Образувано е по жалба на [фирма]- [населено място] срещу Решение № Ж-85/30.01.2020г. на КЕВР, с което са дадени на дружеството задължителни указания в седемдневен срок да изготви и предостави на [фирма] споразумение към договора за присъединяване, в което да предложи променлива компонента към цената за присъединяване, определена съгласно чл.33, ал.5 и чл.34, ал.6 от Наредба № 1 и мотивите на това решение за дължина на трасе от 222 м, намалена с 25 м. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби. Счита, че Комисията е смесила производството по разглеждане на жалби по чл.22 от Закона за енергетиката с това по налагане на принудителни административни мерки /ПAM/ по чл. 201-204 от ЗЕ и вместо да даде принципни указания за тълкуване на разпоредбите на Наредба №1, тя е наложила ПAM, като е определила приложимия размер на променлива компонента и дължина на захранващо трасе, без да е извършила необходимата проверка и не е съставен констативен протокол. Поддържа, че КЕВР е излязла извън пределите на своята компетентност,

тъй като е решила гражданскоправен спор, подлежащ на разглеждане по общия исков ред по ГПК. Моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалните си представители юрисконсулти Р. и Б. поддържа жалбата на сочените в нея основания. Представя и писмено становище. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния си представител юрисконсулт Б. оспорва жалбата. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - [фирма] – [населено място], чрез процесуалния си представител адвокат Р. оспорва жалбата. Моли за присъждане на съдебни разноски, съгласно представен списък.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното :

В Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила жалба с вх. № Е-13-62-117/09.12.2019 г., подадена от [фирма], в която са изложени оплаквания срещу начина, по който е определена от [фирма] променливата компонента в цената за присъединяване на обект, представляващ: „производствена сграда, експериментален корпус 4, с адрес: УПИ IV, кв. 9 по плана на гара Я., част I-ва, р-н „К.“, СО към Е.“.

Жалбата е подадена чрез [фирма], което е изразило становище за неоснователност. В становището се посочва, че разпределителното дружество е изградило 3 броя кабелни линии, тип САВТ, със сечение 185ммІ, тъй като според него 1 или два кабела с това сечение е технически неиздържано и невъзможно да бъде пренесена цялата заявана от клиента и договорена мощност от 350 kW .

Жалбата е разгледана като т.12 от заседанието на КЕВР на 30.01.2020г. и на същото заседание Комисията е приела процесното Решение № Ж – 85 /30. 01. 2020, с което са дадени задължителни указания на [фирма] в седемдневен срок да изготви и предостави на [фирма] споразумение към договора за присъединяване, в което да предложи променлива компонента към цената за присъединяване, определена съгласно чл.33, ал.5 и чл.34, ал.6 от Наредба № 1 и мотивите на това решение за дължина на трасе от 222 м, намалена с 25 метра, като в същия (седмодневен) срок дружеството да предостави на Комисията доказателства за изпълнението.

Мотивите, с които е издадено процесното решение, са следните:

КЕВР е установила, че [фирма] е заплатило такса за проучване за присъединяване на свой обект, като за присъединяването е сключен договор ДПЕРМ[ЕИК]/03.12.2014г. С фактура № [ЕГН]/03.12.2014г. клиентът е заплатил 21 360 лв. за постоянната компонента от цената за присъединяване на обект с мощност от 350 kW. [фирма] твърди, че [фирма] не е спазило чл.31, ал.4 и ал. 5 от подписания ДПЕРМ, като страните по договора не са сключвали допълнително споразумение към договора, в което да определят размера на променливата компонента за присъединяване“. Твърди се също, че поисканата променлива компонента към цената за присъединяване е определена неправилно за 666 м, което разстояние е три пъти по-голямо от действителните 222 м.

Видно от писмо изх.[ЕГН]/21.07.2016г. [фирма] е определило променливата компонента на 37 819 лв., тъй като е изградило 3 броя кабелни линии по трасе 222 м и

е положило 3 броя кабели САВТ 3x185+95 ммІ.

Според КЕВР, [фирма] неправилно е посочило, че е изградило три броя кабелни линии, тъй като в действителност е изградена една кабелна линия с дължина на трасето от 222м, защото със сечение 185ммІ, тъй като според Комисията трите кабела ще се ползват едновременно и са свързани към един прекъсвач за управление. Комисията е приела, че [фирма] не се съобразило с публикуваната таблица на своя сайт в раздел „За клиента – „Присъединяване на потребител“ в публикуваната таблица „Цени за присъединяване на обекти на потребители към електропреносната мрежа и електроразпределителната мрежа“, в която е записано „За един допълнителен метър дължина на захранващо трасе над 25 м“.

КЕВР е прела също, че при определяне на променливата компонента на цената за присъединяване [фирма] не се е съобразило с нормативната уредба. Като се е позовала на чл.33, ал.5 и чл.34, ал.1,т.2 от Наредба №1 от 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическа енергия (Наредба № 1) КЕВР е направила извод, че променливата компонента се определя от разстоянието от имотната граница до мястото на присъединяване, като това е дължината на трасето на захранващата линия, самата захранваща линия е една. Комисията е посочила, че мрежовият оператор е определил техническите условия за присъединяване, както предвижда чл.2, ал.1 от Наредба № 6 от 24.02.2014г., като той е в правото си да избере как да постигне необходимите условия, но водеща е захранващата линия, а не как е изпълнена.

С решение № 4586/12.08.2020г. по адм.дело № 2305/2020г. по описа на АССГ е отменено Решение № Ж-85/30.01.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране поради нарушение на материалноправните разпоредби.

С решение № 7409/17.06.2021г. по адм. дело № 10568/2020г. по описа на ВАС е отменено решение № 4586/12.08.2020г. по адм.дело № 2305/2020г. по описа на АССГ и делото е върнато на същия съд за ново разглеждане от друг съдебен състав. ВАС е направил извод, че решението на АССГ е неправилно, постановено е при неизяснена фактическа обстановка и при несъбрани в пълен обем доказателства; при наличие на съществено нарушение на съдопроизводствените правила, довело до необоснованост и неправилно приложение на материалния закон. Дадени са задължителни указания, че следва да се изследва въпросът относно техническата възможност за осигуряване оптимална схема на захранване на обекта от съществуващите съоръжения чрез назначаване на съдебно – техническа експертиза.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна и във връзка с указанията на ВАС, е допусната и приета съдебно – техническа експертиза /СТЕ/, както и допълнителна съдебно – техническа експертиза, изготвена от инж. К. Б.. Вещото лице прави извод, че описаното в ДПЕРМ № [ЕГН]/03.12.2014г. присъединяване, предвид заявената от клиента мощност на обекта не съставлява оптимална схема. Експертът допуска, че при вземане на решение за изграждане на процесната кабелна линия [фирма] е предвидило евентуално бъдещо разширение на списъка на потребителите захранвани по/чрез линията, т.е. предвидил е евентуално бъдещо електрозахранване и на други потребители, а не само на [фирма]. По отношение на заинтересованото лице [фирма] счита, че до границата на имота е достатъчно да се инсталира кабелна линия от 2 (два) бр. кабели тип САВТ 3x185+95mm², а не 3 броя, които биха послужили за присъединяване и на други обекти към електроразпределителната мрежа /Е./. Експертът дава заключение, че процесните съоръжения са изградени в съответствие със съответните нормативни и технически изисквания за експлоатация; Качеството на

електрическата енергия /ЕЕ/ доставяна до процесния присъединен обект на [фирма] посредством процесните предписани съоръжения за присъединяване, изградени по ДПЕРМ № [ЕГН]/03.12.2014г. е гарантирано технически, доколкото са изпълнени техническите изисквания по смисъла на закона.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Решението е взето от компетентен колегиален орган по предвидения за това ред - на закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“ с единодушие - шест гласа „за“, от които четири са на членове на Комисията със стаж в енергетиката. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма, съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на обжалвания административен акт са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство. Неоснователни са твърденията, че Комисията е смесила производствата по разглеждане на жалби, приключващи с издаване на задължителни указания, и налагането на ПАМ. Двете производства са изрично и систематично разделени в ЗЕ, включват различни процесуални действия, т.е. подчиняват се на различни административнопроизводствени правила и изпълняват различни функции. В производството по разглеждане на жалби е налице спор между отделни субекти, в който Комисията следва да се произнесе по основателността на направените оплаквания, а производството по налагане на ПАМ най-често е резултат от осъществяваната от КЕВР контролна дейност и неговата цел е предотвратяване или преустановяване на нарушенията, както и отстраняване на вредните последици от тях.

Оспореното решение е постановено при нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 117, ал.1 от ЗЕ операторът на електроразпределителна мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, разположен на съответната територия, който има изградени електрически уредби в границите на имота си, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, изпълнил е условията за присъединяване и е сключил писмен договор за присъединяване с оператора на електроразпределителна мрежа по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Условията и редът за присъединяване към електропреносната и електроразпределителна мрежа и за сключване на договорите по ал. 1 се уреждат с наредбата по чл. 116, ал. 7. Подзаконовият нормативен акт , към който по чл.117 от ЗЕ препраща и в който са регламентирани условията и редът за присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи, е Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба №6/2014г.).

С решение № 7409/17.06.2021г. по адм. дело № 10568/2020г. по описа на ВАС е очертан предмета на спора, който се свежда до изследване на техническата

възможност за осигуряване оптимална схема на захранване на обекта от съществуващите съоръжения.

Оптималната схема за присъединяване е едно от изискванията към мрежовия оператор при определяне на условията за присъединяване на обекта съгласно чл. 7, ал. 1 и чл. 8, ал. 1 от Наредба № 6 наред с : 1. изискванията на ЗЕ, наредбите и правилата по чл. 83, ал. 1 ЗЕ; 2. предоставената информация в искането по чл. 4, включително за географското (териториалното) разположение на обекта; 3. резултатите от извършеното проучване за техническите възможности и начина на присъединяване към електрическата мрежа; 4. оптималната схема за присъединяване.

Съгласно § 1, т. 10 от ДР на Наредба № 6 "Оптимална схема на присъединяване" е съвкупност от електрически съоръжения за присъединяването на даден обект, определена в съответствие с бъдещото развитие на мрежата (в района на присъединявания обект) и изискванията на действащата нормативна уредба за устройство на територията, за устройство, безопасност и експлоатация на електрическите мрежи, техническите спецификации и използваните от оператора на преносната мрежа, съответно оператора на разпределителната мрежа съоръжения, технологии за изграждане и за ремонтно-експлоатационно обслужване на мрежовата инфраструктура.

Следователно оптималната схема е този избор на вид и разположение на присъединителни съоръжения, който се явява границата на компетентността и самостоятелността на оператора на мрежата при определяне на условията за присъединяване. Оптималната схема има комплексно съдържание и не зависи само и единствено от технически параметри на кабели.

Заклучението на вещото лице по основната СТЕ е следното: „Описаното в ДПЕРМ № [ЕГН]/03.12.2014г. присъединяване, предвид заявената от клиента мощност на обекта не съставлява „оптимална схема“; Касателно третото заинтересовано лице [фирма], до границата на имота е достатъчно да се инсталира кабелна линия от 2 (два) бр. кабели тип САВТ 3x185+95mm².“ Съдът не кредитира този извод, тъй като той не е направен от гледна точка на даденото легално определение в § 1, т. 10 от Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, както сам експертът заяви при изслушването му в о.с.з., проведено на 25.01.2022г. За да се даде отговор на въпроса дали определен кабел е оптимален за дадено присъединяване на обект към електрическата мрежа е необходимо да се направят изчисления: за допустимото токово натоварване /загубата на напрежение/ на кабела и за линеен работен ток на кабела. В допълнението на СТЕ, при предоставени реални данни за техническите параметри на вложения кабел се посочва, че е достатъчно да се инсталират два броя кабелна линия, без доказателства за това, без да е направено необходимото изчисление за загубата на напрежението. Експертната дава крайни стойности, без да се посочва допустимия пад на напрежение при такова решение за присъединяване. В този смисъл СТЕ не обосновава изчерпателно твърдяното в нея, а на практика със същата се дава една крайна оценка.

В процесния случай, между [фирма] и [фирма] е сключен договор за присъединяване ДПЕРМ № [ЕГН]/03.12.2014г. за обект „Производствена сграда за експериментален корпус 4“, находящ се на адрес УПИ IV, кв. 9, по плана на Гара Я., част I-ва, район К.. Заявената мощност за присъединяване на обекта е 350 kW и съответно попада в VI група от предвидените в Наредба № 1. Съгласно решение №

Ц-002/2002 г. на КЕВР за шеста група постоянна компонента е в размер на 21 360 лева и променливата: 59 лева за един допълнителен метър дължина на захранващото трасе над 25 м. В договора за присъединяване е предвидено, че присъединяваното лице заплаща цена за присъединяване, определена съгласно Наредба 1 от 18.03.2013г. за регулиране на цените на електрическата енергия /отм./. На основание § 2 от Наредба 1 от 14.03.2017 г. /Обн. ДВ. бр.25 от 24 Март 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.52 от 22 Юни 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.50 от 25 Юни 2019/ процедурата по присъединяване е продължила по правилата на новата Наредба.

По отношение на променлива компонента договорът предвижда, че размерът ѝ се определя след изготвяне на екзекутивната документация на съоръженията за присъединяване, което е логично и единствено възможно, тъй като за определяне на точната дължина на захранващото трасе е необходимо да бъде изготвен инвестиционен проект, въз основа на него да бъде издадено разрешение за строеж, да бъдат изпълнени строителните и монтажни работи и същите да бъдат въведени в експлоатация.

Съгласно чл. 3 от сключения договор, присъединяването на обекта ще се извърши с електропроводни линии ниско напрежение от трафопост „АДБАЛ ПЗ гара Я. – район Б.“. Проектирането, съгласуването и изграждането на съоръженията за присъединяване са за сметка на електроразпределителното дружество.

Ч. РБ е изградило съоръженията за присъединяване съобразно предоставената мощност за обекта от 350 kW / при присъединена 420 kW /, допустимият пад на напрежение и допустимото токово натоварване, което технически е предложило изграждане на електропроводна линия с 3 броя кабели САВТ със сечение 185 кв.мм. Това техническо решение цели да се осигури на [фирма] електрозахранване с необходимото качество при предоставена мощност 350 kW и присъединена 420 kW.

Съгласно чл. 34, ал. 5 и ал. 6 от Наредба № 1/2017г. за регулиране на цените на ел. енергия, променливата компонента е равна на нула, когато дължината на проводната част е по-малко или равно на 25 м от границата на собственост до точката на присъединяване, съответно за разстояния извън случаите по ал. 5 всеки допълнителен метър кабел или въздушна линия се заплаща по цена, определена за променливата компонента за съответната група клиенти, утвърдена от комисията.

Анализът на цитирания текст показва, че ако при определяне на „първите“ 25 метра, за които не се дължи променлива компонента, е използван „географски“ способ: от границата на собственост до точката на присъединяване, то за определяне на разстоянието след тези 25 метра вече служи метражът на проводници: „всеки допълнителен метър кабел или въздушна линия“. Текстът е категоричен, че става дума за метър кабел, в случая за сумарната дължина на проводната част, респ. на дължината на вложеният кабел с приспадане на 25 м. В този смисъл не

съответства на материалноправните разпоредби тълкуването на Комисията, че няма значение всъщност колко са кабелите, поставени по трасето. КЕВР не е отчела, че „дължината на електропроводната линия“ е сумарната дължина на кабела, а не разстоянието от обекта до трафопоста. Както буквалният, така и смисловият анализ на разпоредбите на чл.34, ал.6 от Наредба № 1, показва, че се заплаща „всеки допълнителен метър кабел“. Това тълкуване съответства на принципа, установен в чл. 34, ал.4 от Наредба № 1, че определящи са видовете работи в зависимост от минималната схема за присъединяване към мрежата на съответното напрежение, в т.ч. за изграждане на проводната част за присъединяване. Видно е, че нормативните актове обвързват цената на променливата компонента с действително направените разходи за осигуряване на присъединяването към мрежата на съответното напрежение.

Ч. РБ е определило условията за присъединяване в съответствие с типа обект и присъединена мощност. Предписани са оптимални и икономически обосновани условия за присъединяване на обекта, посредством кабелни линии ниско напрежение до главното електромерно табло. В изпратеното становище по жалбата с № 100000121219 Ч. РБ е обосновало пред КЕВР изпълненото техническо решение за присъединяване на обекта, което с оглед мотивите на обжалваното решение е прието от регулатора като оптимално. Съоръженията за присъединяване са изградени съгласно всички нормативните и технически изисквания за експлоатация на енергийни съоръжения и съгласно договореното в договора за присъединяване подписан между страните. Изградени са 3 броя кабелни линии тип САВТ със сечение 185 кв.мм, доколкото посредством един или два кабела с това сечение, е технически невъзможно да бъде пренесена цялата заявена от клиента и договорена мощност от 350 kW, при необходимостта да се гарантира присъединената 420 kW. Типът на вложения кабел е съобразен, както със заявената от клиента мощност и техническата възможност за пренасянето ѝ до обекта на клиента в рамките на допустим пад на напрежение и допустимо токово натоварване, така и с действащите и приложими от разпределителното дружество стандарти за цялата лицензионна територия. Съоръженията за присъединяване са изградени в съответствие с всички нормативни и технически изисквания за експлоатация на енергийни съоръжения и по начин, който да гарантира качеството на доставяната енергия до обекта на клиента.

В обобщение на изложеното дотук, съдът намира, че решението, с което КЕВР е приела жалбата на [фирма] за основателна и е дала на жалбоподателя задължителни указания да изготви и предостави

споразумение към договора за присъединяване, с което да предложи променлива компонента към цената за присъединяване, определена съгласно чл.33, ал.5 и чл.34, ал.6 от Наредба № 1 и мотивите на това решение за дължина на трасе от 222 м, намалена с 25 метра, е незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и като такова следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.1 от АПК, жалбоподателят има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които възлизат на 2632 лева: 2232 лева за СТЕ, 400 лева за юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред АССГ и пред ВАС, съгласно чл.226, ал.3 от АПК, като съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 55-ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-85/30.01.2020г. на КЕВР, с което са дадени на [фирма] задължителни указания в седемдневен срок да изготви и предостави на [фирма] споразумение към договора за присъединяване, в което да предложи променлива компонента към цената за присъединяване, определена съгласно чл.33, ал.5 и чл.34, ал.6 от Наредба № 1 и мотивите на това решение за дължина на трасе от 222 м, намалена с 25 м.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „М.“, [улица], представлявано заедно от П. Х. и В. С. – чрез пълномощника Р. Б. съдебни разноски в размер на 2632 (две хиляди шестстотин тридесет и два) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :

